

per olson hadde en bondegård
men det gjer æ vel faen i
det (e') mulig han va' en ålreit fyr
men han stakk av me' dama mi
bæ, bæ - sa det lille lammet
æ kunne ikkje brydd mæ mindre
at ulven kom og tok ho
det va' æ ikkje mann førr å hindre
du trur kanskje historia mi
e' bare dikt og skrøne'
men æ vet æ messta kvinnfolke' mett
og at han olson fikk sæ høne...!

ro, ro te' feskeskjær
kor mange løgne' finn du der
ei te' han far og ei te' ho mor
æ fikk mæ ei som va' litt førr stor
ta' en ring og la den vandre
men ka' e' så kult me' det
når skreppeskinnet du blei gla' i
insisterte på å følle' me
han **olson** hadde gård og kyr
og ho va' sugen på et eventyr
og dermed så satte ho alt over styr
fy faen førr ei kløne...!

fløy en liten blåfugl gjenna' vindu'
så glasset mett blei knust
me' tåra i auan' og kosten i handa
så satt æ på kne som en dust
ride, ride ranke på olsons kne
e' det rart at ho blei yven
ho rei som en gal te' han tok ho me'
den jævla kvinnfolktjyven
nei, når ei lita mus ska' ut å gå
e' det faen mæ på tide å passe på
ellers e' det klart at det lett kan gå
helt førr jævlig ille...!

en spellemann hadde ei einaste ku
æ hadde ikkje særlig mere
han ga bort si og æ messta mi
men æ gidd' ikkje å filosofere
gjort e' gjort og det e' ikkje stort
mere en faen kan gjøre
enn å samle sæ sammen
og glæmme madammen
og hoppe på sjekke-kjøret
men moralen, den e' no ihvertfall lett;
ikkje gjør som mæ og vær like tett
æ sir' dæ; kvinnfolk e' faen ikkje rett
nei, det va' bare det æ ville - si...!!!

per olson

© TEKST & MELODI:

GEIR STENERSEN